

március 25 * Gyümölcsoltó Boldogasszony
Urunk születésének hírüladása

E napon dicsőíti az Egyház Mária életének legnagyobb csodáját és titkát.

Amit a Szeplőtelen Fogantatás előkészített, az ma valóra válik. A Szentlélek mindenható teremtő erejében alászáll az örök Ige, mint a természetfölötti élet csirája, az: égből az asszonyok között áldottnak makulátlan méhébe és emberré lesz. A szüzből anya lesz, anélkül, hogy megszűnnék szűz maradni. Ezt az ünnepet tehát oly mély titok hatja át, amely előtt hódolattal és Imádattal hajtunk térdet.

Valahányszor a liturgia erről a nagy titokról megemlékezik tehát, a Credóban (Hiszekegyben), az utolsó evangéliumban és az "Úr angyala" imában, térdet hajtunk.

És amikor ezen az ünnepen, valamint Karácsonykor az ünnepélyes nagymisén azt éneklik:

"Et Incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine, et homo factus est"

"És megtestesült a Szentlélek által a Szűz Máritól, és emberré lett"

a papság és a nép is mindkét térdére ereszkedik a misztérium imádatára.

Ezen titok hirdetésére csendül fel tornyainkban naponként háromszor a harang, hogy a hívők az Úr angyalhal együtt köszöntsék az Úr alázatos szolgáló leányát.

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe egyike a legrégebbi Mária-ünnepeknek.

Eredete a karácsonyi ünnepségek behozatalából való.

Kezdetben az Úr ünnepe volt és neve:

Annuntiatio Domini (az Úr hírüladása) vagy Annuntiatio Christi (Krisztus Urunk hírüladása), sőt Conceptio Christi (Krisztus fogantatása) és Annuntiatio Angeli (Angyali Üdvözet).

A milánói ambrózián liturgiában és Spanyolországban az ünnepet hosszú időn kivették a böjti időből és adventra helyezték.

Ez lett alapja Mária várakozása ünnepének, december 18-án.

A mai ünnep titka tette Máriát méltóvá az "Theotokosz" - azaz "Isten anyja" jelzőre.

Imádjuk hódolattal a mai napon a testté lett Igét és köszöntsük Máriát,

kinek tisztasága és alázatossága szerezte meg nekünk is az Isten gyermekeinek kegyelmét.

Keleten a legrégebbi időktől az egyik legnagyobb ünnep, Rómában a keleti származású I. Sergius pápa (687–701) honosította meg Annuntiatio Domini (az Úr hírüladása) néven. 692-ben említik először, amikor a trullai zsinat helyesnek ítélte nagyböjtben való ünneplését – valószínűleg ekkor már hosszú ideje a jeles napok sorába tartozott. Korábban, Ravennából származó adatok szerint a karácsonyt megelőző vasárnap emlékeztek meg az angyali üdvözletről. ...

Az ünnep Rómából, a 7. századból származó miseszövegének ékköve a mise kollektája, vagyis a fő könyörgése.

E retorikai remekmű értékét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy mind a mai napig olyan imádság, amelyet számtalan katolikus hívő betéve tud, és nap mint nap imádkozik:

„Kérünk téged, Úristen, öntsd lelkünkbe szent kegyelmedet (malasztodat), hogy akik az angyali üzenet által szent Fiadnak, Jézus Krisztusnak megtestesülését megismertük, az ő kínszenvedése és keresztyje által a feltámadás dicsőségébe vitessünk.” [2]

*

Istenünk, te azt akartad, hogy örök Igéd a Szent Szűz méhében emberi testet öltson. Add, kérünk, hogy mi, akik Megváltónkat valóságos Istennek és valóságos embernek valljuk, isteni természetének is részesei lehessünk. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen.

*

- - - - -

Forrás: [1] Magyar Latin Misszálé az év minden napjára.

[2] Urunk születésének hírüladása – Gyümölcsoltó Boldogasszony

<http://www.magyarkurir.hu/hirek/urunk-szuletesehenek-hiruladasa-gyumolcsolto-boldogasszony>